

[Justitsministeren.]

ulempe for andre. Der er ingen tvivl om, at der syndes en del mod disse regler, men deres overholdelse er givet af meget stor betydning for trafikikkerheden.

Også § 36 om møde og overhaling indeholder bestemmelser, som desværre altfor tit tilsidesættes, ofte med det resultat, at der indtræder alvorlige ulykker. Enhver, der færdes på vejene, bliver altfor ofte vidne til hasarderede overhalinger, og meget ville være nået, hvis man kunne komme dette farlige uvæsen til livs. Jeg tror, at den afstribning af vejene, der efterhånden er foretaget mange steder, er et udmærket hjælpemiddel i kampen mod de hasarderede overhalinger. Det har været fremdraget i pressen, at der tiltrængtes en klargørelse af færdselsstribernes betydning. Jeg er enig heri. Færdselsstriberne er et led i vejafmærkningen, og i mange tilfælde vil en overskridelse af striberne gøre det utvivlsomt, at der foreligger en overtrædelse af færdselsloven. Afstribningerne er imidlertid langt fra alle steder helt i overensstemmelse med de givne forskrifter og må derfor indtil videre i vidt omfang betragtes blot som en vejledning for trafikanterne. Det er imidlertid min hensigt i forbindelse med lovens gennemførelse at søge gennemført en færdselspropaganda, der sætter ind på dette punkt.

§ 37 om vigepligt har jeg allerede omtalt udførligt i forbindelse med omtalen af spørgsmålet om stop før indkørsel på hovedvej. Jeg skal blot yderligere pege på et par ting. Det forudsættes i stk. 2, at der kan blive tale om opsættelse af stoptavler også udenfor hovedvejene. Der vil kunne foreligge tilfælde, hvor særlige grunde nødvendiggør en sådan afmærkning, men bestemmelsen må selvsagt administreres med den største forsigtighed. Navnlig bør man være opmærksom på faren for, at trafikanter, der efter at have passeret et sådant stopskilt svinger ind på den tværgående vej, kan bringes den urigtige opfattelse, at de befinder sig på hovedvej.

Stk. 3 indfører nogle nye regler om ubetinget vigepligt ved udkørsel fra markvej eller fra private grunde samt ved udkørsel fra særskilt anlagt cyklesti.

I stk. 4 findes bestemmelsen om den almindelige vigepligt. Problemet er jo her, i hvilket omfang vigepligten gælder, når det

køretøj, der kommer fra venstre, kører ad en mere befærdet færdselsåre. Jeg tror, at den formulering, man er nået frem til, er heldig, idet jeg navnlig lægger vægt på, at afdæmpningen af vigepligtsreglen i disse situationer kun bør gælde, hvor det er åbenlyst, at den ene vej er mere betydende end den anden.

Endelig skal jeg pege på, at bestemmelsen i § 37, stk. 5, medfører en skærpelse af de gældende regler i spørgsmålet om kørendes pligt til at holde tilbage ved fodgængerovergange. Jeg tror, det er nødvendigt, at man udtrykkeligt pålægger de kørende at standse, hvor det er fornødent for at lade de gående passere. Bestemmelsen er formuleret således, at pligten til at standse ikke ubetinget gælder, så længe den gående ikke har begivet sig ud på kørebanen, og heller ikke hvor standsning ikke er nødvendig for at lade de gående passere. Dette sidste er navnlig praktisk på brede gader.

Et af de store problemer i nutidens trafik er spørgsmålet om rigtig parkering. Vi er her inde på et område, hvor et rimeligt hensyn til andre trafikanter ofte tilsidesættes, og meget ville være nået, hvis færdselskulturen også på dette punkt kunne forbedres. Jeg håber, at eksemplerne i § 38, stk. 3 og 4, vil være til vejledning i trafikken, men vil iøvrigt understrege, at det afgørende på dette som på mange andre punkter må være, at trafikanterne indstiller sig på gensidig hensyntagen.

Bestemmelsen i § 38, stk. 2, om forbud mod parkering i venstre side er ny i forhold til gældende ret. Den ulempe, den medfører for de kørende, kan kun være minimal og opvejes efter min mening rigeligt af fordelene ved, at man undgår kørsel i venstre side af vejen i forbindelse med parkering. Jeg har været betænkelig ved som foreslået af færdselsudvalget i denne forbindelse at undtage lidet befærdede smalle veje. Jeg foretrækker en klar regel, som ikke kan give anledning til tvivl og diskussioner. At veje med ensrettet færdsel bør undtages, er en selvfølge.

I forbindelse med § 39 om signaler og tegn har det været overvejet, om der bør gives særlige regler om tegngivning i rundkørsler. Det vil fremgå klart af forslaget, at de kørende, således som de også har pligt til nu, skal give tegn, forinden de forlader rund-